

VOJENSKÉ ZDRAVOTNICKÉ LISTY

ROČNÍK XXXI

ČERVEN 1962

ČÍSLO 3

061.3:329.19(437)

PŘED XII. SJEZDEM KSČ

Mohutný proud iniciativy všeho lidu jde vstříc XII. sjezdu naší komunistické strany.

Ohlédneme-li se zpět na minulé čtyři roky, vyplněné realizací linie a usnesení posledního XI. sjezdu KSČ, znovu pocítujeme radost i uspokojení nad úspěchy, jichž naše republika v tomto období dosáhla. Rychlý rozvoj národního hospodářství, všestranné upevnění státu, včetně posílení jeho obranné schopnosti, přijetí socialistické ústavy i rozkvět vědy a kultury, to vše jsou plody práce našeho lidu, vedeného stranou. To vše jsou současně i základní kameny, na nichž postaví a rozvine XII. sjezd další perspektivu vývoje naší společnosti směrem do komunismu.

Také v oblasti péče o zdraví lidu bylo mnoho správného vykonáno. Nejen poctivá snaha stovek a tisíců zdravotnických pracovníků, ale i velká pozornost nejvyšších stranických a státních orgánů o neustálé zlepšování péče o zdraví pracujících povznesly její úroveň. Vzpomeňme jen tak závažných dokumentů, jakými bylo např. usnesení sekretariátu ÚV KSČ „O ideologické výchově lékařů a ostatních zdravotnických pracovníků“, usnesení strany a vlády a z něj vyplývající zákon o ochraně zdraví pracujících a bezpečnosti práce aj.

I v armádě vykonali příslušníci vojenské zdravotnické služby nemálo dobré práce, jež zaslouží plného uznání. Zvýšila se podstatně naše bojová pohotovost a připravenost k zabezpečení vojsk v poli. Pozvedla se úroveň léčebné péče a prohloubilo se preventivní zaměření činnosti zdravotnické služby. Soustavně klesala nemocnost v řadách armády a dále se snížil počet nakažlivých onemocnění. Činnost mnohých vojenských lékařů a jiných zdravotnických pracovníků začala mnohem výrazněji pronikat do všech stránek výcviku a života vojsk. V souladu s novými řády Čs. lidové armády stává se u mnoha útvarů péče o upevnění a ochranu zdraví vojsk stále více věcí nejen zdravotnických, ale i velitelských a stranicko-politických orgánů i věcí vojáků samotných.

Ne všude zatím se tyto správné zásady v plném rozsahu uplatňují. Ne u všech útvarů můžeme zatím mluvit o velmi dobrých výsledcích v péči o zdraví vojsk.

Přirozeně zde tedy vzniká otázka, proč někde

se práce daří a proč jinde nikoli, proč někde jsou výsledky dobré a jinde daleko horší. Jistě, že odpověď na tuto otázku je velmi složitá tím spíše, že v ní hrají svou nepopiratelnou úlohu různé místní a pracovní podmínky. Avšak přesto v ní nalezneme jednoho společného jmenovatele. Vidíme totiž zcela jednoznačně, že úspěchů bylo dosaženo všude tam, kde příslušníci zdravotnické služby dovedli správně v praxi uplatnit zásady, pomocí nichž jediné lze v socialistické společnosti i v socialistické armádě uskutečňovat péči o zdraví svěřeného kolektivu. Bylo to právě u těch jednotek a útvarů, kde zdravotnická služba dovedla stmelit v jednotné aktivní úsilí, zaměřené k ochraně a posílení zdraví vojsk, jak svou vlastní odbornou činnost, tak zájem velitelských orgánů, jež zcela v soulase se základními řády Čs. lidové armády jsou povinny vytvářet a dodržovat podmínky k uplatňování všestranné péče o zdraví, tak i aktivní podíl samotných mas vojáků, bez jejichž vlastního přispění nelze hovořit o možnosti plné realizace ochrany a upevnění zdraví.

Velitele a štáby se podařilo zainteresovat k aktivní účasti na péči o zdraví vojáků především tam, kde pracovníci zdravotnické služby dovedli nejen vysvětlit klíčový význam fyzické a duševní zdatnosti vojsk pro bojovou pohotovost, ale ukázali a prokázali sami svou vlastní prací platnost této zásady. Tam, kde lékař dovedl se svými spolupracovníky organizovat a provádět správná a odborně dobře fundovaná preventivní, léčebná i protiepidemická opatření, tam kde pomocí srozumitelných a názorných rozborů zdravotního stavu vojáků základní služby i vojáků z povolání uměl ukázat celému štábu vliv prováděných opatření na snížení nemocnosti, upevnění tělesné zdatnosti a zdraví vojsk a tím i na lepší výsledky v bojové přípravě, tam kde se zdravotníci funkcionáři dovedli důrazně opřít o ustanovení nových řádů a podle jejich požadavků uměli účinně ovlivňovat veškerý výcvik a život jednotek, tam zmizel ožehavý a tolikrát diskutovaný problém nezájmu velitelských orgánů o zdraví vojáků.

Aktivní podíl mas vojáků při ochraně a upevnění jejich vlastního zdraví byl získán tam, kde pracovníci zdravotnické služby dovedli plně a správně využít pro tuto vážnou věc mohutné

síly stranických a svazáckých organizací, které samy začaly např. pomocí zdravotnických aktivů výrazně ovlivňovat životní prostředí u jednotek, učinily otázky zdatnosti a zdraví vojsk podstatným předmětem své pozornosti a spolu s iniciativním přispěním všeho zdravotnického personálu spolupůsobily na zvyšování zdravotního uvědomění i zdravotnických znalostí všech vojáků.

To vše jsou praktické zkušenosti, které ne vždy bývají dostatečně docenovány a jichž ne všude bývá dostatečně využíváno. Naprostá většina našich lékařů již dnes sice chápe, že nelze péči o zdraví vojsk uplatňovat bez aktivního a bezprostředního přispění velitelských orgánů a vojáků samotných. Avšak zdaleka ne všem našim lékařům a ostatním zdravotnickým pracovníkům je jasné to, že míra uplatnění všech těchto činitelů rozhodujícím způsobem závisí v první řadě na aktivitě a kvalitě činnosti zdravotnické služby.

Tyto nesporně cenné a závažné poznatky našich nejlepších pracovníků jednoznačně ukazují hlavní článek a hlavní směr naší příští činnosti. Jde o to, abychom především kladnými výsledky své vlastní práce aktivně působili na myšlení a činnost velitelů, štábů i stranicko-politických orgánů v těch směrech, které se promítají do zvyšování fyzické i duševní zdatnosti a bojovosti vojsk. Jde o to, abychom jednoznačně a cílevědomě zaměřili celou naši činnost k aktivnímu a vysoce odborně kvalitnímu pozitivnímu působení na všechny stránky výcviku i života jednotek a útvarů. Je to potřeba tím spíše, že XII. sjezd naší strany nepochybně vytyčí další náročné úkoly v oblasti ochrany a upevnění zdraví lidu. Musíme být na tyto úkoly plně připraveni. Musíme již dnes vytvořit pevnou základnu, na níž budeme po XII. sjezdu stavět.

Nestačí však poukazovat na velmi dobré výsledky, jichž mnozí naši pracovníci u vojsk dosáhli, a neukázat přitom na hlavní způsob, jakým bylo těchto úspěchů docíleno. Dnes není již sporu o tom, že základní cestou k rozvoji aktivity a tím i nejúčinnějším prostředkem k výraznému zlepšení činnosti zdravotnické služby (a současně i ke zvýšení její autority) se stala socialistická soutěž. Soutěžení v řadách zdravotnických pracovníků u vojsk, zejména pak jeho nejvyšší dosavadní forma v podobě „kolektivů socialistické zdravotnické péče“ plně dokázalo již svou životaschopnost. Avšak nejen to. Zvláště tam, kde byla soutěž spjata s rozvinutým hnutím svazáckých zdravotnických aktivů, stala se mocným popudem k všestrannému zlepšení péče o zdraví vojáků. Přispívá k výchově všech zdravotnických pracovníků, odkrývá další zdroje jejich iniciativy, pomáhá zvyšovat jejich odborné a vojenské vědomosti, vytváří a upevňuje zdravé a příkladné kolektivy, prohlubuje bojovou pohotovost zdravotnické služby. Stává se nepostradatelným pomocníkem všech vedoucích zdravotnických funkcionářů v jejich snaze o další zvýšení úrovně péče o zdraví vojsk.

Je tedy přirozené, že právě v dalším rozvoji socialistické soutěže spatřujeme onu sílu, která nejlépe pomůže pozvednout zdravotnickou péči na nejvyšší stupeň nejen u některých útvarů jako dosud, ale v celé naší armádě. V neustálé starosti o další rozkvět socialistické soutěže musí všichni naši pracovníci, zvláště vedoucí funkcionáři u útvarů a svazků, vidět onen objektivně naprosto nutný krok, pomocí něhož pevně vykročíme vstříc XII. sjezdu Komunistické strany Československa.